

Review of interrogatives and relative clauses

1) τίνες ἐστέ, ὧ ξένοι, καὶ τίνος πατρίδος; οὐδεὶς γὰρ ἐνταῦθα γινώσκει ὑμᾶς.

2) τί πράττουσιν, τί λέγουσιν οἱ νεανῖαι; τίνα ἐστὶν αὐτῶν τὰ ἔργα;

3) οὐδὲν πράττουσιν, οὐδὲν λέγουσιν. τὰ ἔργα αὐτῶν οὐ γινώσκομεν.

4) ποῖον τοῦτο τὸ δῶρον // ἐστὶν //; πόσα δῶρα εἶχετε, ὧ κόραι;

5) διὰ τί κλαίεις; σὺ πάντα ταῦτα τὰ δένδρα οὐκ ἐφύτευσας.

6) ὄνομα δέ σοι τί ἐστίν; καὶ τί τὸ σὸν ἔργον;

- 7) τίς φιλόσοφος ἦν μαθητῆς τοῦ Σωκράτους;
- 8) σὺν τίσιν ἦλθες; οὗτοι γὰρ οὐκ ἦλθον μεθ' ὑμῶν.
- 9) ἦλθέ τις τῶν νεανιῶν, ὃν οὐδεὶς ἐγίγνωσκε.
- 10) ἐκ τοῦ πόνους φέρειν λαμβάνομεν δῶρα.
- 11) ἀπὸ τοῦ θαυμάζειν γίνεται ἡ φιλοσοφία. φιλόσοφός τις ταῦτα ἔλεγε.
- 12) ταῦτα τὰ ἔπη ἐστὶν ἀληθῆ. τίνες αὐτὰ ἔλεγον;
- 13) πό-θεν ἀφικνῇ, ὦ ρῆτορ; ἐκ τίνος πόλεως;

14) *ποῖ* πορευόμεθα; εἰς τὴν ἀγοράν.

15) *πότε* ἀφίκεσθε καὶ μετὰ τίνων; χθὲς ἀφικόμεθα μετὰ πολιτῶν τινῶν.

16) οὔποτε ἤκουσα τούτου τοῦ φιλοσόφου. ἃ λέγω, αὐτὸς λέγω.

17) ποῦ εἶδες ταῦτα τὰ καλὰ βιβλία; ἅρ' αὐτὰ ἀναγιγνώσκεις;

18) ἅρ' ἐστὶν οὗτος ὁ γέρον ὃν οὐδεὶς γιγνώσκει;

19) οὐδεμία σωτηρίας ἐστὶν ἐλπίς.

20) τίνας ῥήτορας μάλιστα ἐθαύμαζον οἱ Ἀθηναῖοι;